

Social Oppression and the Vigilante Population in Jaffna in the 20th Century - A Sociological Study

S. Vevoka, Researcher, Department of Hindu Civilization, Faculty of Arts and Culture, Eastern University, Sri Lanka.

ORCID: <https://orcid.org/0009-0004-9890-4098>

Dr. (Mrs) S. Kesavan, Head & Hindu Civilization, Senior Lecturer Gr-1,
Faculty of Arts and Culture, Eastern University, Sri Lanka

ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-9959-6219>

10.5281/zenodo.21791776

Abstract

Social inequalities are fundamentally shaped by the production relations that exist within a society. Nevertheless, there are also non-economic forms of social stratification based on birth, wherein individuals are hierarchically differentiated through caste. The origins of such inequalities can be understood in relation to the historical evolution of slave and feudal modes of production. Throughout history, transformations in class relations have emerged through class struggles, leading to the rise, development, and decline of successive classes. Accordingly, social formations have witnessed the emergence of classes such as master and slave, landlord and serf, and capitalist and worker. The twentieth century further demonstrated the possibility of constructing an egalitarian society through struggles aimed at abolishing class divisions. Unlike class structures, however, the caste system has persisted for centuries with remarkable continuity, despite sustained resistance and social conflicts. Understanding this enduring social order requires an examination of the lived experiences of marginalized communities striving for social emancipation. In this context, the present study explores the social inequalities, caste-based restrictions, and the struggles undertaken by oppressed communities against discrimination and social exclusion in the Jaffna region of northern Sri Lanka.

Keywords: Twentieth Century, Jaffna Social Order, Caste-based Restrictions, Struggles against Oppression, People's Movements, Marginalized Communities.

References

- [1] Sengaiyazhiyan. *Panangkudal*. Naval, Kamalam Pathippagam, 2015.
- [2] Theniyan. *Nenjil Pathinthulla Ninaivugalil Perasiriyar Ka.Sivathambi*. Kumaran Puthaka Illam, 2012.
- [3] Theniyan. *Panaiyin Nizhal*. Mahendraraja Mayuran Ninaivu Veliyitu, 2006.
- [4] Theniyan. *Maththu Vetti*. Naval, Mallikaipanthai Veliyitu, 1996.
- [5] Theniyan. *Venthu Thaninthathu Kadu*. Kurunaval, Jeevanathi Veliyitu, 2017.
- [6] Daniel, Ke. *Aaru Navalgal Thoguthi – 1*. Adaiyalam Pathippagam, 2005.
- [7] Yogaratnam. *Theendamai Kodumaigalum Thee Moonda Naatkalum*. Ilangai Dalith Samuga Mempoattu Munnani, 2011.
- [8] Yogarasa, Se. *Eezhathu Vaimozhip Paadal Marapu*. Va.Ki.Ma. Panpattu Thinaikkalam, Kalvi, Vilaiyattu Thurai, Ilaingar Vivakara Amachchu, 2002.
- [9] Vanamamalai, Na. *Thamizar Naattu Paadalgal*. New Century Book House, 1976.
- [10] Vegujanam Ravana. *Ilangaiyil Sathiyamum Atharketirana Porattangalum*. Vavuth Vishan Gopalapuram, 2007.

மலர் 5, சிறப்பிதழ் 1, ஆடி 2057

இ-ஐ.எஸ்.எஸ்.எண்: 2583-0481

எம்.எல்.ஏ., டி.ஓ.ஏ.ஜே. குறியிடப்பட்டது

- [11] Raveendran, Na. *Ilangai Thinai Arasiyal Varkkaporattam – October 21 Ezhuchiyin Ninaivaga*. Samuga Vilipunarvirkana Amaippu, Akaram Printers, 2019.
- [12] Raveendran, Na. *Sathi Desam Panpadu*. Aiyar Manai Pirivu Singanallur, Kovai, 2014.

Author Contribution Statement: NIL.

Author Acknowledgement: NIL.

Author Declaration: I declare that there is no competing interest in the content and authorship of this scholarly work.

The content of the article is licensed under <https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> International License.

20 ஆம் நூற்றாண்டில் யாழ்ப்பாண சமூக ஒடுக்குமுறைகளும் விளிம்பு நிலை மக்களும் - ஓர் சமூகவியல் ஆய்வு

செ. வேவோகா, முதுதத்துவமானி ஆய்வாளர், இந்துநாகரிகத் துறை, பட்டப்படிப்புகள் பீடம், கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம், இலங்கை.

ORCID: <https://orcid.org/0009-0004-9890-4098>

பேரா. கலாநிதி, S.கேசவன், இந்துநாகரிகத்துறைப் பேராசிரியர்,

கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம், இலங்கை.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-9959-6219>

DOI: 10.5281/zenodo.21791776

ஆய்வுச் சுருக்கம்

சமூக ஏற்றத்தாழ்வுகள் ஒரு சமூகத்தின் உற்பத்தி உறவுகளின் அடிப்படையிலேயே முடிவாகின்றன. இருப்பினும் பிறப்பால் மனிதரை வேறுபடுத்தி அந்த வேறுபாடுகளுக்குள் ஏற்றத் தாழ்வுகள் கொண்ட உற்பத்தி சாரா சமூக ஏற்றத்தாழ்வுகள் உள்ளன. இவற்றின் தோற்றம் அடிமைச் சமுதாய நிலவுடமைச் சமுதாய உற்பத்தி உறவுகளின் ஊடாக அறியமுடிகிறது. வர்க்கங்களிடையேயான போராட்டங்கள் ஊடாக வர்க்க உறவுகளில் மாற்றங்கள் ஏற்படுவதாயும் புதிய வர்க்கங்களின் தோற்றம், வளர்ச்சி, அழிவு என்பனவற்றின் ஊடாக உலகின் எழுதப்பட்ட வரலாறு இயங்கி வருகின்றது. இந்த வகையில் ஆண்டான் - அடிமை, நிலவடைமையாளன் - பண்ணையாடிமை, முதலாளி - தொழிலாளி எனப் பலவேறு வர்க்கங்கள் உருவாகியுள்ளதனையும் காணலாம். வர்க்கங்களிடையேயான இந்தப் போராட்ட வரலாற்று அனுபவங்களின் தொடர்ச்சியாக வர்க்கங்களை ஒழித்துக்கட்டிச் சமத்துவ சமூகம் படைக்கும் போராட்டத்தை உலகு இருபதாம் நூற்றாண்டில் வெற்றிகரமாக நடாத்திக்காட்டியிருந்தது என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. இதனால் சாதியச் சமூகம் ஒன்றும் சாதிகளிடையே போராட்டம் நிலவிவந்த வரலாற்றுச் செல்நெறியில் சாதிகளை ஒழித்துக் கட்டும் போர்ப்பரணியைத் தொடக்கிப் பழைய வர்க்கங்கள் ஒழிந்து புதியவர்க்கங்கள் தோன்றி வளருதல் போலவன்றிப் பலநூறு வருடங்கள் ஒரே வகைச் சாதிகள் நீடித்துத் தொடர்கின்ற சாதியச் சமூகத்தைப் புரிந்துகொள்வதற்கும் அவர்களிடம் அடக்கப்பட்டு எழுச்சிபெற முயற்சிக்கும் விழிம்பு நிலை சமூகத்தினைப் புரிந்து கொள்வதற்கும் இக்கட்டுரை வழிகாட்டுவதாகவும் அமைந்துள்ளது. அந்தவகையில் இலங்கையின் வடபகுதியிலுள்ள யாழ்ப்பாண பகுதியில் சமூகத்தின் மத்தியில் காணப்பட்ட சமூக வேற்றுமைகள், கட்டுப்பாடுகள், அதனை எதிர்த்து அடக்குமுறைக்கு உட்படுத்தப்பட்ட மக்கள் மேற்கொண்ட போராட்டங்கள் பற்றிய விடயங்களை எடுத்துரைப்பதாக இவ்வாய்வுக் கட்டுரை அமைகின்றது.

குறிப்புச்சொற்கள்: 20 ஆம் நூற்றாண்டு, யாழ்ப்பாண சமூகக் கட்டுப்பாடு, ஒடுக்கு முறைக்கு எதிரான போராட்டங்கள், மக்கள் போராட்டம், விளிம்பு நிலை மக்களின் எழுச்சி.

அறிமுகம்

இலங்கையின் நிலவுடமை ஆதிக்கத்திற்குரியவர்களாக கொவிகம, வேளாளர் என்னும் சமூகத்தினர் கலப்படைந்ததன் வாயிலாக பெரும்பாண்மை பெற்றதில் இருந்து வேறுபட்ட வடிவில் கர்னாடகத்தின் பெரும்பாண்மை சாதியான லிங்காயத்துக்களின் உருவாக்கம் அமைந்துள்ளது. இன்று ஒரு சாதியாக உள்ள லிங்காயத்துக்கள் ஏறத்தாள ஆயிரம் ஆண்டுகளின் முன்னர் பசவர் என்பவரால் அமைக்கப்பட்ட போது சாதி முறைக்கு எதிரான

மலர் 5, சிறப்பிதழ் 1, ஆடி 2057

இ-ஐ.எஸ்.எஸ்.எண்: 2583-0481

எம்.எல்.ஏ., டி.ஓ.ஏ.ஜே. குறியிடப்பட்டது

கலகப் பண்போடு உருவாக்கியிருந்தார். அனைத்து சாதியினரையும் இணைத்து வீர சைவம் எனத் தனியொரு மதப்பிரிவாகத் தொடங்கியிருந்தார். இவ்வகையில் இந்து சமயத்தின் அடிப்படையில் நிராகரித்து உருவான வேறுபட்ட வீரசைவமும் காலப்போக்கில் இந்து மதப் பிரிவாக்கப்பட்டுவிட்டது. இலங்கையின் யாழ்ப்பாணத்தில் 1966 ஒக்டோபர் 21ன் எழுச்சி “சாதி அமைப்புக் காட்டும், சமத்துவ நீதி ஓங்கட்டும்” என விண்ணைச் சாடும் முழக்கத்துடன் அந்தப் போர்ப்பரணியைத் தொடக்கி அதற்கெதிரான போராட்டங்களும் முன்வைக்கப்பட்டது. (இலங்கையில் சாதியமும் அதற்கெதிரான போராட்டங்களும், ப. 183) இவ்வாறு இலங்கையில் ஏற்படுத்தப்பட்ட சாதியத்தின் பரம்பல் மற்றும் விரிவாக்கம், அவற்றின் சமூக ரீதியிலான தாக்கம் என்பன பற்றியும் கவனிக்கவேண்டியது அவசியமாகும்.

இலங்கையின் அனைத்துப் பகுதிகளிலும் சமூக ஏற்றத் தாழ்வுகள் மற்றும் ஒடுக்குமுறைகள் என்பன காணப்பட்டன. இருப்பினும் வட இலங்கையின் யாழ்ப்பாணப் பகுதியில் காணப்பட்டது போன்ற இறுக்கம் எங்கும் காணப்படவில்லை என்றே கூறலாம். இலங்கைத் தமிழர்களிடையே குறிப்பாக வடபுலத்து தமிழர்களிடையே, அமைந்திருந்த சாதியப் படிநிலையினை இந்தியச் சூழலில் காணப்படுவது போன்ற ஒரு கூர்ங்கோண வடிவில் வைத்து நோக்கலாம். உச்ச நிலையில் ஆதிக்க உயர் வேளாளர்களும், அவர்களுக்கு அடுத்ததாக எண்ணிக்கையில் குறைவான பிராமணர்களும், அடுத்தடுத்த படி நிலையில் பலதர நிலை வேளாளர்கள் எனப்படுவோரும் அவர்களை ஒத்தவர்களும் காணப்பட்டனர். உடல் உழைப்பில் ஈடுபடும் சிறு நிலக்குத்தகை விவசாயிகளான வேளாளர்கள் கணிசமானவர்களாவர் ஆனால் சாதிய ரீதியில் அவர்கள் உயர்வானவர்களாகவே கொள்ளப்பட்டனர். இவர்கள் அனைவரையும் உயர் சாதியினர் என்ற வகைக்குள் உள்ளடக்கிக் கொள்ளலாம். இவர்களுடைய எண்ணிக்கையைத் தமிழர் சனத்தொகையில் சுமார் முப்பத்தைந்து வீதமானவர்களாகக் கொள்ளமுடியும். அடுத்த படிநிலை கைவினைச் சாதிகளாக இருந்து சேவைகள் வழங்குவோராகக் காணப்படுகின்றனர். இவர்களே இடைநிலைச் சாதியினர் என்று கூறப்படுவோராவர், (இலங்கையில் சாதியமும் அதற்கெதிரான போராட்டங்களும், ப. 62) உலோக, மர, மண் மற்றும் கட்டட வேலை செய்வோர், சுயமாகத் தொழில் செய்வோர், கோவில் தொண்டு புரிவோர் போன்றவர்கள் இடை நிலைச் சாதிகளாகக் கொள்ளக் கூடியவர்களாவர்.

ஆரம்பத்தில் கோவியர் சாதியானது அடிமைச் சாதியாக விளங்கிய போதிலும் காலப்போக்கில் அச்சாதி இடை நிலைச் சாதிய வரம்பிற்குள் இணைக்கப்பட்டமையும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இவ் இடைநிலைச் சாதிகள் யாவும் படிநிலையில் ஒன்றன் கீழ் ஒன்றாக இருந்து வருமாறு வகுக்கப்பட்டிருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இவர்கள் உயர்வேளாள ஆதிக்கத்திற்கான தொண்டூழியச் சாதிகளாகவே கொள்ளப்பட்டனர். இவர்களிற்கு அடுத்த நிலையில் அதாவது அடி நிலைச் சாதிகளாக தாழ்த்தப்பட்ட சாதிகளைச் சேர்ந்த மக்களைக் காணலாம். “பஞ்சமர்” என்பதன் அர்த்தம் நான்கு வர்ணங்களுக்கு வெளியே உள்ள ஐந்தாவது பிரிவினரான தாழ்த்தப்பட்ட தீண்டப்படாத சாதிகளைச் சேர்ந்த பள்ளர், நளவர், பறையர், வண்ணார், அம்பட்டர், துரும்பர். சக்கிலியப் பறையர் என்போர் பஞ்சமராகக் கருதப்பட்டனர். ஆனால் உயர் வேளாள ஆதிக்க சக்திகளின் நேரடிக் குடிமைகளாக இருக்க வேண்டிய தேவையின் பொருட்டு வண்ணார், அம்பட்டர் சாதியினர் சில சலுகைகளும் உரிமைகளும் கொண்டிருந்தனர் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. இருப்பினும் இறுதியில் அவர்களும் தாழ்த்தப்பட்டோர் என்ற வரையறைக்குள்ளேயே உள்ளடக்கப்படுகின்றனர். (சாதி தேசம் பண்பாடு, ப. 78) இவ்வாறான தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் எண்ணிக்கை சுமார் முப்பது வீதத்தை உள்ளடக்குவதாகும்.

தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் பொருளாதாரம், அரசியல், கல்வி, தொழில் வாய்ப்புகள் என்பன மறுக்கப்பட்டு பண்பாட்டம்சங்கள் சமத்துவமாகப் பின்பற்றப்படுவது நிராகரிக்கப்பட்ட

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் 5, சிறப்பிதழ் 1, ஆடி 2057

இ-ஐ.எஸ்.எஸ்.எண்: 2583-0481

எம்.எல்.ஏ., டி.ஓ.ஏ.ஜே. குறியிடப்பட்டது

சூழலிலே, தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் அல்லது பஞ்சமர்கள் என்ற புனை நாமத்துடன் ஆண்டாண்டு காலமாக சாதியத்தால் ஒடுக்கப்பட்டு வந்துள்ளனர் என்பதும் கண்கூடு. இன்றும் கூட அவற்றின் நேரடி, மறைமுகத் தாக்கங்களிலும் பாதிப்புகளிலும் இருந்து விடுபட முடியாத நிலை தொடர்கின்றது என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. (ஆய்வாளர்) அந்தவகையில் யாழ்ப்பாண மக்கள் மத்தியில் வழக்கில் இருந்த விழிப்புநிலை மக்களுக்கு வகுக்கப்பட்ட அடக்குமுறைகள் பற்றி நோக்குவோம்.

சமூக ஒடுக்குமுறைகள்

20ஆம் நூற்றாண்டில் மட்டுமன்றி அதற்கு முற்பட்ட காலங்களிலும் சாதியம் ரீதியான பாகுபாடுகளும் அவர்களிற்கு எதிராக நியாயமான அடிப்படை உரிமைகளும் மறுக்கப்பட்டதுடன், மேட்டுக்குடி மக்களின் அடிமைகள் போல் நடத்தப்பட்டதும் குறிப்பிடத்தக்கது. அந்தவகையிலே 20ஆம் நூற்றாண்டு காலப்பகுதியில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களான பஞ்சமர்களுக்கு மறுக்கப்பட்ட உரிமைகள் பற்றி நோக்கின், பெயர் வைத்தல் தாழ்த்தப்பட்ட சாதியில் பிறந்த ஒருவருக்கு உயர் சாதியினரின் பெயர்களை போல் வைக்கக் கூடாது. அதனையும் மீறி வைக்க முயற்சித்தால் அவர்களுக்குத் தண்டனைகள் வழங்கப்படுவதுடன் அவர்களின் அத்தியாவசிய உரிமைகளும் மறுக்கப்பட்டன. அத்துடன் இவர்களது பெயர்கள் எவ்வாறு அமையவேண்டும் என ஆசைப்படினும் பிறப்பினைப் பதிவு செய்யும் போது பதிவாளரின் விருப்பத்திற்கிணங்க பதிவுகள் செய்யப்பட்டதும் குறிப்பிடத்தக்கது. சான்றாக, கந்தையாபிள்ளை - கந்தன், வேலுப்பிள்ளை - வேலன், பொன்னாச்சிப்பிள்ளை - பொன்னி, பார்வதியம்மா - பாறி என்று அழைக்கப்பட்டுள்ளமையினைக் குறிப்பிடலாம். (சாதி தேசம் பண்பாடு, ப. 124)

ஆடை அணிகலன்கள்

தாழ்த்தப்பட்ட மக்களில் ஆண்கள் மேற் சட்டை அணியவோ வேட்டியால் முழுமையாக உடலைச் சுற்றி மறைக்கவோ தோளில் துண்டு போடவோ அனுமதிக்கப்படாது துண்டு வேட்டி மட்டுமே அரையில் கட்டுவதற்கு அனுமதி வழங்கப்பட்டது. அது போல் பெண்கள் மேல் சட்டை அணியக்கூடாது, பருவமடைந்த பெண்கள் புடவைக்கு சட்டை அணியக் கூடாது போன்ற நடைமுறைகள் விதிக்கப்பட்டிருந்தன. இவை மீறப்படுமிடத்து தண்டனைகளுக்கும் உள்ளாகினர். விசேட தினங்களில் வெள்ளை கட்டுதல் ஆபரணங்கள் (காதணி, தங்க ஆபரணங்கள், தாலி) அணிவதற்கு தடை விதிக்கப்பட்டிருந்தன. 1830 ஆம் ஆண்டில் யாழ்ப்பாணத்தின் உயர்சாதியினர் தம்மிலும் தாழ்ந்தவர் எனக் கருதியோரின் பெண்கள் காதணிகள் போன்ற ஆபரணங்களை அணியக்கூடாதென எதிர்ப்பு வெளியிட்டனர். அது மட்டுமன்றி கிராம மட்ட அதிகாரிகள் குறிப்பிட்ட சாதியினரை காதணி போன்ற அணிகலன்களை அணியவேண்டாம் எனப் பணித்ததோடு பணிப்புரையை மீறியவர்களைத் தண்டம் விதித்துத் தண்டித்தனர். (குடிமைகள், ப. 39) இவ்வாறு அணிகலன்களை அணியவிடாது தடுக்கப்பட்டோர் நிலமற்ற கூலித் தொழிலாளர்களாவர். சமத்துவக் கொள்கையில் நம்பிக்கையுடைய அரசாங்கத்தால் இவ்வாறு மக்களிடையே காட்டப்படும் பாராபட்சத்தை அனுமதித்தல் இயலாது. இக்காரணத்தால் அரசாங்கம் தண்டம்விதித்து தண்டிக்கப்பட்டவர்களுக்கு மன்னிப்பு வழங்கியதும் குறிப்பிடத்தக்கது. இத்தகைய அடக்குமுறைக்குட்பட்ட மக்களிற்கு பிரித்தானியர்கள் ஊடாக, வெவ்வேறு சாதிகளும் உடையணிந்த முறையிலும், திருமணம், மரணம் முதலிய சடங்குகளை நடத்திய முறையிலும் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன.

தாழ்ந்த சாதியினர் தமது மரண ஊர்வலத்தில் மேளம் அடித்தல், பிணத்தை எரித்தல் ஆகிய வழங்கங்களைப் புகுத்தினர். இது உயர்சாதியினருக்கு எரிச்சலை ஊட்டியது. அவர்கள் மூர்க்கத்தனமான எதிர்ப்பில் ஈடுபட்டபொழுது, கலவரங்கள் வெடித்தன. அமைதி குலைந்தது. இத்தகைய நிலையில் மதம் மாறியவர்களிற்கு ஆடை, அலங்கார, அணிகலச் சுதந்திரம் வழங்கப்பட்டதுடன், தம்மைப் பாதுகாத்துக் கொள்ள பாதணிகள் அணியவும் முடிந்தன.

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் 5, சிறப்பிதழ் 1, ஆடி 2057

இ-ஐ.எஸ்.எஸ்.எண்: 2583-0481

எம்.எல்.ஏ., டி.ஓ.ஏ.ஜே. குறியிடப்பட்டது

சான்றாக, 1933 ஆம் ஆண்டில் பறையர் சாதியைச் சேர்ந்த உரோமன் கத்தோலிக்கர் ஒருவர் சப்பாத்து அணிந்து கொண்டபோது கலவரம் மூண்டது. இக்கலவரத்தின் போது பலர் கொல்லப்பட்டனர். புங்குடுதீவு என்ற இடத்தில் உயர் சாதியினர் பறையர் சாதியினரின் வீடுகளுக்கு தீவைத்துக் கொழுத்திய சம்பவமும் குறிப்பிடத்தக்கது. (மேலது)

போக்குவரத்து

ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் வீதிகளிலும் பொது இடங்களிலும் தமது விருப்பத்திற்கு ஏற்றால் போல் நடமாடக்கூடாது என விதிக்கப்பட்டது மட்டுமன்றிக், குறிப்பிட்ட வீதிகளில் முற்றாகவே நடமாடுதல் தடைசெய்யப்பட்டது. அத்துடன் ஏனைய வீதிகளில் செல்ல வேண்டும் எனில் தமது வருகையை உணர்த்தும் வகையில் காவோலையை இழுத்துச் செல்ல வேண்டும். அத்துடன் தமது சாதியின் பெயரை உரக்கச் சொல்லிக்கொண்டே போக வேண்டும் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. இம் மக்கள் சைக்கிள் மோட்டார் கார் போன்ற வாகனங்களில் பிரயாணம் செய்வதற்குத் தடை விதிக்கப்பட்டதுடன் நடந்தோ அல்லது மாட்டு வண்டிகளிலோ தான் பயணம் செய்ய முடியும். அத்துடன் சைக்கிள், மோட்டார் கார் என்பவற்றை அவற்றை செலுத்தவும் தடை விதிக்கப்பட்டிருந்தது. அது போன்று பொது பேருந்துகளில் பயணம் செய்யும் போது ஆசனங்களில் இருந்து பயணம் செய்ய முடியாது. அவர்கள் பேருந்தின் மக்காட்டுகல் இருந்து பயணம் செய்யவே அனுமதிக்கப்பட்டனர். (சூரன் சுயசரிதை, ப. 198)

குடிசைகள் அமைத்தல்

வேளாளர்களின் குடிமைகளாகக் காணப்பட்ட தாழ்த்தப்பட்ட சாதி மக்கள் குடிசைகள் அமைப்பதில் உள்ள கட்டுப்பாடுகளை அனுசரித்தே தமது குடிசைகளை அமைக்கவேண்டும். அதனை மீறி அமையும் குடிசைகள் தீக்கிரையாக்கப்பட்டது. அத்துடன் கல்லாலான பெரிய வீடுகள் கட்டுவதற்கும் இவர்களுக்கு அனுமதி இல்லை. இதில் இருந்து எழுச்சி பெறும் நோக்கில் சிறுப்பிட்டி பகுதியில் வீடு கட்டுவதற்கான எவ்வித அனுமதியும் பெறாமல் தனது வளவில் பெரிய கல் வீடு ஒன்றைக் கட்ட முயற்சித்த பெண்மணியின் வீட்டை தீ வைத்து எரிக்கச் சென்ற வேளாளரை அப் பெண்மணி கத்தி கொண்டு அவர்களை வெட்டுவதற்கு விரட்டிய செய்தியும் (இலங்கையில் சாதியமும் அதற்கெதிரான போராட்டங்களும், ப. 80) குறிப்பிடத்தக்கது.

கல்வி

வடக்கில் நாவலர் வழிவந்த சைவ வேளாளக் கல்வி ஆதிக்கம் நிலை பெற்றதுடன் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கான கல்வி மறுப்பும் காணப்பட்டன. அவர்கள் தமக்கான கல்வியினைப் பெற்றுக் கொள்வதற்கு பல்வேறு இன்னல்களை சந்திக்கவேண்டியும் இருந்தது. உயர் சாதியினரின் கிண்டல், கேலி, வன்முறைச் செயல்களையும் தாண்டியே பெற முடிந்தது என்றும் குறிப்பிடலாம். இதனாலேயே அரிதாகக் கிடைத்த வாய்ப்பைக்கூட தாழ்த்தப்பட்ட மாணவர்கள் விட்டு விலகும் நிலைக்கும் தள்ளப்பட்டனர் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. (ஆய்வாளர்) தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்குப் பாடசாலைக் கல்வி மறுக்கப்பட்டு வந்தாலும் அவர்களுடைய உழைப்பு, அனுபவத்தின் ஊடாகப் பெற்றுக்கொண்ட கேள்வி ஞானம் மூலமாகவும் தமது அறிவை வளர்த்தவர்களும் இருந்து வந்துள்ளனர். பிற்காலங்களில் பாடசாலைகளில் அனுமதியிருந்த போதும் ஆசனங்களில் உட்காரக் கூடாது, சமபோசனம் செய்யக் கூடாது என போராட்டங்கள், பகிஸ்கரிப்புக்கள் நடைபெற்றமையினையும் காணலாம். (சூரன் சுயசரிதை, ப. 168)

சடங்குகளின் போது வெள்ளை கட்டுதல்

உயர் சாதி வேளாளர்களின் குடிமைகளாகக் காணப்பட்ட தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் தமது வீடுகளில் நடைபெறும் விசேட சடங்குகளின் போது வீட்டில் வெள்ளை கட்டுவதற்குத் தடை விதிக்கப்பட்டிருந்தது. மீறி கட்டுபவர்களுக்கு தண்டனைகள் கடுமையாக வழங்கப்பட்டன. (இலங்கையில் சாதியமும் அதற்கெதிரான போராட்டங்களும், ப. 88) தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள்

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் 5, சிறப்பிதழ் 1, ஆடி 2057

இ-ஐ.எஸ்.எஸ்.எண்: 2583-0481

எம்.எல்.ஏ., டி.ஒ.ஏ.ஜே. குறியிடப்பட்டது

தமது உரிமைகளைப் பெறும்பொருட்டு எதிர்த்துப் போராடியும் வந்துள்ளனர். அவர்களிற்கு உயர்சாதியினரால் தண்டனைகளும் வழங்கப்பட்டன. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலே சுழிபுரத்தில் தாழ்த்தப்பட்ட ஒருவரது வீட்டில் திருமண வைபவத்திற்கு வெள்ளை கட்டியதற்காக தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு எதிராக ஒரு பெரும் வன்முறையே இடம் பெற்றிருப்பதைச் செவிவழித் தகவலாக அறியமுடிகிறது. அதில் வைரவன், செல்லன் ஆகிய இரு தாழ்த்தப்பட்ட சகோதரர்கள் இணைந்து சாதி வெறியர்களுக்கு எதிராகப் போராடி அவர்களைப் பின்வாங்கச் செய்தார்கள், அதேபோல தெல்லிப்பளையில் சாதி வெறியர்களுக்கு எதிரான நடவடிக்கைகளில் அவ்வூர்த் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் சித்தன் என்பவரின் தலைமையில் அவ்வவ்வேளைகளிற் போராடி வந்துள்ளனர். இச் சித்தன் என்பவர் உயர்சாதியினரின் கோவிலில் சென்று தானே தேங்காய் அடித்து சாதி வழக்கத்தை மீறிய சம்பவமும் இடம்பெற்றது. (இலங்கையில் சாதியமும் அதற்கெதிரான போராட்டங்களும், ப. 154)

உயர் சாதியினரின் மரணவீட்டில் இத் தாழ்த்தப்பட்ட சித்தனைப் பற்றி உயர்சாதிப் பெண்கள் ஒப்பாரி இயற்றிப் பாடிய பாடலை தெல்லிப்பளையில் உள்ள வயது சென்ற தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் இன்றும் ஞாபகம் கொள்வர். “நரி புகுந்து உலாவாத நந்தவனச் சோலையிலே நளச் சித்தன் வந்து நகரை அழித்துவிட்டான் புலி புகுந்து உலாவாத பூங்காவனச் சோலையிலே பொல்லாத சித்தன் வந்து பொல்லாங்கு செய்துவிட்டான்” (மேலது) இவ்வாறு ஒவ்வொரு இடங்களிலும் இத்தகைய எதிர்ப்பாளர்கள் இருந்து வந்துள்ளதும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இத்தகைய தனிநபர் எதிர்ப்பாளர்களது எதிர்ப்பானது மேற்கூறப்பட்ட பண்பாட்டு நடைமுறைகளைத் தாழும் சுதந்திரமாகப் பின்பற்ற முயன்ற வேளைகளிலேயே முனைப்புப் பெற்றுக் கலவரங்களாக வடிவம் பெற்றிருக்கின்றன. மேலும் உயர் வேளாளச் சாதிவெறியர்களுக்கும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்குமிடையிலான மோதல்கள் வடபுலத்தில் ஆங்காங்கே இடம் பெற்றுவந்துள்ளன.

திருமணம்

திருமணத்தினைப் பற்றி நோக்கின் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் மத்தியில் இருந்து ஒரு ஆணோ அன்றி பெண்ணோ உயர்சாதி மக்கள் மத்தியில் திருமணம் செய்வதை முற்றாக மறுக்கப்பட்டது. அத்துடன் தெரிந்தோ தெரியாமலோ தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் யாராவது உயர்சாதியினர் மத்தியில் காதலித்துவிட்டால் அல்லது ஆணோ பெண்ணோ சோரம் போவது கண்டுபிடிக்கப்பட்டுவிட்டால் அதுவே தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் குடிசைகள் எரிவதற்கும் தொழில்கள் நாசமாக்கப்படுவதற்கும் இரகசிய பரகசியக் கொலைகள் இடம் பெறுவதற்கும் காரணமாக அமைந்தன. (செங்கை ஆழியான், பனங்கூடல், 2015, பக்.46) இத்தகைய கலப்புத் திருமணங்கள், காதல் என்பன ஏற்பட்டுவிடின் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் குடும்பங்களின் வீடுகள் தீக்கிரையாக்கப்பட்டதுடன் அக் குடும்பத்தினர் பல்வேறு இன்னல்களுக்குட் படுத்தப்படுவதுடன் சம்மந்தப்பட்ட தாழ்த்தப்பட்ட ஆணோ பெண்ணோ மர்மமாகக் கொலை செய்யப்படும் வழக்கமும் காணப்படுகின்றது. (தண்ணீர், ப. 115) அத்துடன் உயர்சாதிப் பெண்கள் சோரம் போயிருப்பின் மர்மக்கொலைகள் நடைபெறும். இல்லையெனின் உடனடித் திருமணங்கள் அதிரடியாக நடந்தேறுவதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

தாழ்த்தப்பட்ட மக்களது திருமணத்தின் போது உயர் சாதியினரைப் போன்று தாலி அணிவிக்கப்படவில்லை. மாறாகத் தாலிக்குப் பதிலாக சிவப்புக் கழிநூல் அணிவிக்கப்பட்டதுடன் சடங்கு சம்பிரதாயங்கள் பின்பற்றித் திருமணம் நடத்தப்படுவதும் இல்லை. இரவு வேளையில் உற்றார் உறவினர்கள் கூடி மணக்களுக்கு உருண்டைச் சோறு கொடுத்து திருமணம் செய்து வைப்பர். இது சோற்று கல்யாணம் என்றும் அழைக்கப்படுகின்றது. (நீண்ட பணயம், ப. 85)

இறுதிச் சடங்கு

தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் பிரேதங்களை எரிக்கவோ, உயர் சாதியினருடைய ஈமக்காடுகளில் அடக்கம் செய்ய தடைவிதிக்கப்பட்டிருந்ததன், அவர்களிற்காக தனியாக ஈமக்காடுகளும் அமைக்கப்பட்டன. இவர்கள் பிணத்தை எரிக்காது புதைக்கவேண்டும் என்றும் மீறி பிரேதங்களை எரித்தால் கலவரங்களும் உயர் சாதியினரால் நடாத்தப்பட்டு கௌரவக் கொலைகளும் இடம்பெற்றன. 1914இல் பள்ளர் - நளவர் வரணியிலும், தச்சர் பண்டத்தரிப்பிலும், தட்டார் தனக்காரக்குறிச்சியிலும் பள்ளர் கெருடாவிலிலும் வேளாளரை எதிர்த்து மோதல்களில் ஈடுபட்டுள்ளனர். 1922இல் பள்ளர் உரும்பிராயிலும், வண்ணார் - சிவியார் தெருவிலும், வேளாள சாதி வெறியர்களுடன் மோதியுள்ளனர். 1926இல் நளவர் மூளாயிலும் வேளாளரை எதிர்த்துப் போராடியுள்ளனர். இவற்றில் பெரும்பாலானவை பிரேதங்களை ஒரே சுடலையில் சமத்துவமாக எரிக்க முற்பட்டதன் விளைவானவையாகும். (தீண்டாமைக் கொடுமைகளும் தீ மூண்ட நாட்களும், ப. 45)

சாதி அமைப்பின் மூலம் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் பெற்ற தாக்கங்களில் மேற்கூறிய அம்சங்களும் இருந்தே வந்துள்ளன. இச் சம்பவங்கள் பற்றி நாவலராசிரியர் கே. டானியல் தனது முதலாவது நாவலான பஞ்சமரிலும் அவ் வரிசையில் வந்த பிற நாவல்களிலும் விரிவாக எடுத்துக் கூறியுள்ளமையினைக் காணலாம். எது எவ்வாறிருப்பினும் சகலதரப்பு இலங்கையர்களிடமும் அடிமை குடிமை முறையின் பாதிப்பு இருந்து வந்தது என்பதும், அதற்கெதிரான போராட்டங்கள் நடைபெற்றது என்பதும், சாதிய பாகுபாடு இன்றும் இருந்து வருகிறது என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

வார்த்தியப் பாவனை

தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் தமது வீடுகளில் நடைபெறும் நன்மை, தீமை நிகழ்வுகளில் வார்த்தியங்கள் பயன்படுத்தத் தடை விதிக்கப்பட்டிருந்தது. அதாவது வேளாளரின் மரணச் சடங்குகளில் பறை அடிக்கும் பறையர் அவர்களது மரணச் சடங்கிற்குப் பறை வாசிப்பதற்குத் தடை விதிக்கப்பட்டிருந்ததுடன் மங்கலகரமான விடயங்களின் போதும் இவர்கள் வார்த்தியங்கள் வாசிக்கவோ அவர்கள் ஆடம்பரமாக செயற்படவோ தடை விதிக்கப்பட்டிருந்ததுடன் மீறுபவர்களுக்கு அடியும், உதையும், தண்ணீர் எடுக்கத் தடையும் என பல்வேறு விதமான தண்டனைகள் விதிக்கப்பட்டதனையும் அறியமுடிகின்றது. (இலங்கையில் சாதியமும் அதற்கெதிரான போராட்டங்களும், ப. 165)

நீர் பெற்றுக்கொள்ளல்

20 ஆம் நூற்றாண்டு காலப்பகுதியில் விழிம்பு நிலை மக்கள் மத்தியில் அவர்களது அத்தியாவசியத் தேவையான தண்ணீர் கிடைப்பது கூட பெரு இன்னல்களுக்கு மத்தியிலேயே ஆகும். தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் உயர்சாதியினரின் குளங்களைப் பாவிக்கக்கூடாது, குடிநீர் கிணறுகளில் சுதந்திரமாக நீர் எடுப்பதற்குத் தடை, பொதுக்கிணறுகளில் தண்ணீர் அள்ளக்கூடாது போன்ற விதிகள் விதிக்கப்பட்டிருந்தன. அத்துடன் அவ்வாறு நீர் எடுக்கவேண்டும் எனில் உயர்ந்த சாதியினரின் தயவினை நாடவேண்டிய அவசியம் காணப்பட்டது. அவர்களது அனுமதி இன்றி கிணற்றில் நீர் எடுக்கவும் முடியாது என்பது மட்டுமன்றி நேரடியாக நீரும் எடுக்கமுடியாது. அதற்கென நியமிக்கப்பட்ட கோவியர் அல்லது வேளாளர் வந்து நீர் இறைத்துக் கொடுத்தால் மட்டுமே நீரினைப் பெற்றுக்கொள்ள முடியும். மீறினால் தண்டனைகளும் நீர் எடுப்பதற்குத் தடையும் விதிக்கப்பட்டது. (தண்ணீர், ப. 4) இதனால் விழிம்பு நிலை மக்கள் குடிப்பதற்கும் நீர் இன்றி இன்னலுக்குள்ளானமையினையும் காணமுடிகின்றது.

கோயில்களும் வழிபாடுகளும்

பண்பாட்டினையும் பாரம்பரியத்தினையும் எடுத்துக்காட்டும் ஆலய வழிபாட்டில் கூட விழிம்பு நிலை மக்களுக்கு சுதந்திரம் இல்லை என்றே கூறவேண்டும். உயர்சாதியினரின்

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்த்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் 5, சிறப்பிதழ் 1, ஆடி 2057

இ-ஐ.எஸ்.எஸ்.எண்: 2583-0481

எம்.எல்.ஏ., டி.ஒ.ஏ.ஜே. குறியிடப்பட்டது

தெய்வங்களை தமது கோயில்களில் பிரதிஷ்டை செய்யக்கூடாது, உயர்சாதியினரின் கோயிலுக்குள் செல்லக்கூடாது அவர்களுக்கென ஒதுக்கிய பகுதிக்குள்ளேயே அவர்கள் பிரவேசிக்கலாம், கோயிலுக்கு தேங்காய் அடிக்கக்கூடாது போன்ற விதிகள் விதிக்கப்பட்டன. அதாவது கோயிலினைக் கட்டிக் கொடுத்தவனும், கருவறைக்குச் சிலை செய்தவனும் வெளியே தீண்டத்தகாதவன் ஆகிவிடுகிறான். எல்லாம் காலம் செய்த கோலம். இம்முறை கிறிஸ்தவத்திற்கு மதம் மாறிய விழிம்புநிலை மக்களுக்கும் மாற்றமின்றித் தொடர்ந்துது என்றே கூறவேண்டும். தேவாலயங்களிலும் இருக்கைகள் பாராபட்சம் பார்த்தே வளங்கப்பட்டன. இதனால் விழிம்பு நிலை மக்களுக்கென தனியாகத் தேவாலயங்கள் அமைக்கப்பட்டதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

முடிவுரை

20 ஆம் நூற்றாண்டு யாழ்ப்பாண சமூக ஒடுக்குமுறையை ஆராயும் போது சாதியம், தீண்டாமை, அடிமை, குடிமை என்பன அறியப்படுகின்றன. இத்தகைய ஒரு சூழலில் விழிம்பு நிலை மக்களுக்கு விதிக்கப்பட்ட ஒடுக்குமுறைகள், அடிப்படை மனித உரிமைகள் மறுப்பாகவும், மனித உரிமைகள் மீறல்களுமாகவே காணப்படுகின்றன. இத்தகைய ஒடுக்குமுறையில் இருந்து வெளிவர வேண்டும் எனும் எண்ணமும், தொழில் முயற்சியாண்மையும், இவ் விழிம்பு நிலை மக்கள் மத்தியில் விழிப்புணர்வும் வரக்கூடாது என்பதற்காகவே அவர்களுக்கு உரிமையான கல்வியைக் கூட பெற விடாது செய்தமை, கோயில் கட்டிக் கொடுத்தவர்களும், கருவறைக்குச் சிற்பம் செய்து கொடுத்தவனும் ஆலயத்திற்குள் பிரவேசிக்கத் தடை விதிக்கப்பட்டதும், பொது இடங்களில் ஒதுங்கி செல்லவும், ஆடை அணிவதிலும், காலுக்குப் பாதுகாப்பிற்கு பாதணி அணிவதிலும் கூட அடக்குமுறை காணப்பட்டதனைக் காணமுடிகின்றது. உழைப்பவனுக்கு நிலம் சொந்தமில்லை பொருளை உற்பத்தி செய்பவனுக்கு அனுபவிக்கும் உரிமை இல்லை என்பதே இங்கு காணப்படும் சட்டம் என்றும் குறிப்பிடலாம்.

20 ஆம் நூற்றாண்டில் பிரித்தானியரின் சில சலுகைகள் காரணமாக கல்வி, அரசு தொழில் என்பன கிடைக்கப்பெற்றதுடன், அரசாங்கத்தின் சில நடைமுறைகளினாலும் இவ் விழிம்பு நிலை மக்களுக்கு விழிப்புணர்வு ஏற்பட்டு தாம் இப்படியே அடிமைப்பட்டு ஒடுங்கக் கூடாது தாமும் சமூகத்தில் வளர்ச்சியைக் காணவேண்டும் எனும் முனைப்புடன் தீவிர முயற்சிகள் செய்தனர். இதன் பயனாக ஆதிக்க சாதியினரிடம் அடியும், உதையும், அவமானமும், உயிர் பலியும் சன்மானமாக வழங்கப்பட்டன என்பதும் கண்கூடு. எது எவ்வாறு இருப்பினும் எஞ்சியவர்களாவது அமைதியான வாழ்வு தமது சொந்தக் கால்களில் நிற்கவேண்டும் எனப் போராட்டங்களை 20 ஆம் நூற்றாண்டில் மேற்கொண்டனர். சான்றாக, தேனீர்க்கடைப் போராட்டம், ஆலயப் பிரவேசம் என்பவற்றைக் குறிப்பிடலாம். அதனைத் தொடர்ந்து அடிப்படை உரிமைகள் மறுப்பாக அதுவரை காலமும் காணப்பட்ட நீர் பிரச்சினை, பொது இடங்களில் தேனீர்க் கடைகள் உணவகங்களின் பாவனை, நேர்த்தியான ஆடை அணிதல், பாதணி அணிதல், அணிகலன்கள் அணிதல், பாடசாலைகள் அமைத்தல், ஆலயங்கள் அமைத்தல், சமஸ்கிருதமயமாக்கலிற்குட்படல் என இன்னோரன்ன விடயங்களில் போராடி தமது உரிமைகளை விழிம்பு நிலை மக்கள் மீட்டெடுத்தனர் என்றே குறிப்பிடவேண்டும். தமக்கான பொருளாதாரத்தினை மேம்படுத்துவதற்காக, தமது பரம்பரைத் தொழிலினை மட்டும் நம்பியிருக்காது தோட்டி வேலை, சப்பாத்து தைத்தல், மரவேலை, பணை ஏறல், செய்யும் கூலி வேலைக்கு உரிய சன்மானமும் மரியாதையுடனும் நடத்த வேண்டும் என்றும் இல்லை எனில் வேலைக்கு செல்ல மாட்டோம் என பகிஸ்கரிப்புச் செய்தல் என பல்வேறு வகைகளிலும் தமது உரிமைகளை கேட்டு பெற்றுக்கொள்ள போராடி 20 ஆம் நூற்றாண்டில் வெற்றியும் கண்டனர் என்பதும் மனங்கொள்ளத்தக்கது.

மலர் 5, சிறப்பிதழ் 1, ஆடி 2057

இ-ஐ.எஸ்.எஸ்.எண்: 2583-0481

எம்.எல்.ஏ., டி.ஒ.ஏ.ஜே. குறியிடப்பட்டது

தற்காலச் சமூகத்தில் எந்தளவிற்கு விழிப்பு நிலை மக்கள் போராடி வளர்ச்சி கண்டிருப்பினும், பொருளாதாரத்தில் வெற்றியீட்டியிருப்பினும், உயர் பதவிகள் வகித்திருப்பினும், கல்வியில் மேம்பட்டிருப்பினும் இன்றும் நேரடியாகவும் மறைமுகமாகவும் சாதியம் செயற்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றதும் குறிப்பிடத்தக்கது. சான்றாக, திருமணம், தொழில் செய்யும் நிறுவனங்கள், சடங்குகள் என்பவற்றில் இன்றும் இந்நிலை நிலைத்திருப்பதனையும் காணலாம். இருப்பினும் 20 ஆம் நூற்றாண்டு காலத்தில் காணப்பட்ட அடிப்படை மனித உரிமைகள் மீட்கப்பட்டுவிட்டன என்றே கூறலாம். தமிழர்கள் வாழும் பகுதியான யாழ்ப்பாணத்தில் தேசவழமைச்சட்டம் எனும் எழுதப்படாத வாய்மொழியாக வழக்கில் இருந்த சட்டம் இங்கு வாழும் மக்களின் தலையெழுத்தைத் தீர்மானித்தது எனக் குறிப்பிடலாம். இவற்றின் மூலம் வகுக்கப்பட்ட சமூக அமைப்பு முறை, சாதிய படிமுறை, அவர்களுக்கு விதிக்கப்பட்ட வேலைகள், ஆண்டான் அடிமை முறை, குடிமை முறை, விழிப்புநிலை மக்களுக்கு விதிக்கப்பட்ட ஒழுக்குமுறைகள் என்பன பற்றி அறியமுடிகின்றது. இவற்றை எல்லாம் வைத்துப் பார்க்கும் போது, அடக்குமுறை அல்லது ஒடுக்குமுறை என்பது மனித அராஜகத்தின் மனிதநேயம் அற்ற தன்மையினை எடுத்துக்காட்டுகின்றது. எம்மோடு சமூகத்தில் வாழும் ஏனையவர்களும் சமமானவர்கள் எனும் சமத்துவமும், ஒற்றுமையும், பேதமை அற்ற தன்மை என்பன நம் மக்கள் ஒவ்வொருவர் மனதிலும் பதியவேண்டியவை. ஆனால் அதற்கு சாத்தியங்கள் குறைவே. இன்றும் மக்கள் மத்தில் இத்தகைய பண்புகளைக் காண்பதும் அரிதாகவே உள்ளன.

20 ஆம் நூற்றாண்டில் யாழ்ப்பாணச் சமூகத்தில் காணப்பட்டதும் இறுக்கமாகக் கடைப்பிடிக்கப்பட்டதுமான சாதிய ஒடுக்குமுறைகள் மனிதநேயமற்ற செயற்பாடுகளாகவே காணப்படுகின்றன. இத்தகைய சூழலினைப் பயன்படுத்தி மேலைத்தேயத்தவர்கள் தமது சமயத்தினை விழிப்புநிலை மக்கள் மத்தியில் பரப்பியது மற்றொரு கதை. அவ்வாறு கிறிஸ்தவ மதத்தினைத் தழுவியும் சாதியம் அங்கும் தலைதூக்கி சாதிக்கொரு தேவாலயம் அமைத்ததும் குறிப்பிடத்தக்கது. இத்தகைய ஒடுக்குமுறைக்குள் இருந்து விழிப்பு நிலை மக்கள் தம் சமூகத்தை எழுச்சி பெறச் செய்வதற்குப் பகீரதப் பிரயத்தனம் செய்தார்கள் என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். இதற்காக அவர்கள் உடமைகளை இழந்து, மானத்தினை இழந்து, பல உயிர்களைத் தியாகம் செய்து என எத்தனையோ இன்னல்களைத் தாண்டியே தமக்கான உரிமைகளைப் பெற்று எழுச்சி பெற்றனர் என்பதும் கண்கூடு. மனிதம் உள்ள இடத்தில் எழுச்சி என்பதனை விட மனிதம் செத்த இடத்தில் எழுச்சி என்பது கரடி பிறை காண்பது போல எனக் குறிப்பிடுவதானது மிகையாகாது.

குறிப்புகள்

- [1] செங்கையாழியான். *பனங்கூடல்*. நாவல், கமலம் பதிப்பகம், 2015.
- [2] தெனியான். *நெஞ்சில் பதிந்துள்ள நினைவுகளில் பேராசிரியர் கா.சிவத்தம்பி*. குமரன் புத்தக இல்லம், 2012.
- [3] தெனியான். *பனையின் நிழல்*. மகேந்திரராசா மயூரன் நினைவு வெளியீடு, 2006.
- [4] தெனியான். *மாத்து வேட்டி*. நாவல், மல்லிகைப் பந்தல் வெளியீடு, 1996.
- [5] தெனியான். *வெந்து தணிந்தது காடு*. குறுநாவல், ஜீவநதி வெளியீடு, 2017.
- [6] டானியல், கே. *ஆறு நாவல்கள் தொகுதி-1*. அடையாளம் பதிப்பகம், 2005.
- [7] யோகரட்ணம். *தீண்டாமைக் கொடுமைகளும் தீ மூண்ட நாட்களும்*. இலங்கை தலித் சமூக மேம்பாட்டு முன்னணி, 2011.
- [8] யோகராசா, செ. *சுழத்து வாய்மொழிப் பாடல் மரபு*. வ.கி.மா பண்பாட்டுத் திணைக்களம், கல்வி, விளையாட்டுத் துறை, இளைஞர் விவகார அமைச்சு, 2002.
- [9] வானமாமலை, நா. *தமிழர் நாட்டுப் பாடல்கள்*. நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், 1976.

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்த்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் 5, சிறப்பிதழ் 1, ஆடி 2057

இ-ஐ.எஸ்.எஸ்.எண்: 2583-0481

எம்.எல்.ஏ., டி.ஓ.ஏ.ஜே. குறியிடப்பட்டது

- [10] வெகுஜனன் ராவணா. இலங்கையில் சாதியமும் அதற்கெதிரான போராட்டங்களும். வவுத் விஷன் கோபாலபுரம், 2007.
- [11] ராவீந்திரன், ந. இலங்கைத் திணை அரசியல் வர்க்கப் போராட்டம் – ஒக்டோபர் 21 எழுச்சியின் நினைவாக. சமூக விழிப்புணர்விற்கான அமைப்பு, அகரம் பிரிண்டர்ஸ், 2019.
- [12] ராவீந்திரன், ந. சாதி தேசம் பண்பாடு. ஐயர் மனைப் பிரிவு சிங்கநல்லூர், 2014.

நிதிசார் கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இல்லை.

கட்டுரையாளர் நன்றியுரை: இல்லை.

கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இக்கட்டுரையில் எவ்வித முரண்பாடும் இல்லை.

இக்கட்டுரை கிரியேட்டிவ் காமன்சு ஆட்ரிபியூசன் 4.0வின் <https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> கீழ் பன்னாட்டு உரிமம் பெற்றுள்ளது.